

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Rút játék.

Pécs, 1899. május 25.

Négy év előtt csinálta meg már Bánffy a kiegyezést Badenivel s az egész ma is ott van, ahol volt négy év előtt, vagy talán még hátrább. Oka ennek nagyrészt abban rejlik, hogy az egész munkából hiányzott az őszinteség s mindkét kormány arra használta föl a megállapodásokat, hogy azokat a saját pozíciójának megerősítésére kamatoztassa.

Bánffy eldicsekedett nagy vivmányai-
val, melyeket a fogyasztási adók átutalá-
sával és a bankkérdés megoldása körül
elért, de hallgatott azokról a nagy áldozatokról, a kvótaemeléssel, a vasuti szabad
rendelkezés lekötéséről, a melyeket az osz-
trákoknak megígért. Badeni ellenben ezeket
helyezte előtérbe, s erősen hangoztatta a
junktímot, amely szerint kvótaemelés nélkül
nincs kiegyezés.

A már létesített megállapodások körül
itt történt az első összeütközés s eredménye
a junktím elejtése lett. De ebből új bonyo-
dalom származott, mert az osztrák kormány
javaslataiban mégis benne volt a kvóta-
emelés, a magyar javaslatokból pedig ki-
törülték betérjesztésük előtt s így állott
elő az a furcsa helyzet, hogy mindkét fél-
nek más-más kiegyezése volt.

Hozzájárult ehhez, hogy az osztrák
pártok belekapaszkodtak a kiegyezésbe s
fölhasználták azt külön követeléseik érvé-

nyesítésére, s mikor ez sikerülni nem akart,
az egész parlamenti gépezet fölforgatására.
Ekkor következett az ischli klauzula, a
melynek célja volt a kiegyezés kérdésének
függetlenítése az osztrák parlament zavaraitól,
de ez meg földidézte a zavarokat a
magyar parlamentben, a melyeket csak a
Széll formulája volt képes lecsendesíteni.

Most már aztán igazán azt hihette
az ember, hogy végre révpartra jutott a
kiegyezésnek oly sokáig vajudó kérdése,
mert meg volt adva a lehetőség, hogy a
magyar törvényhozás a hatvanhetes törvény
rendelkezésétől eltérőleg megcsinálja a ki-
egyezést egyoldaluan, a minek folytán a
kérdés Ausztriában is függetlenítve lett a
parlamenti obstrukciótól, mivel ott most már
egyszerűen császárrendelettel lehetett a ma-
gyar törvénynek megfelelő kiegyezést életbe
léptetni teljes öt esztendőre.

De hát nem számítottunk arra, hogy
az osztrákoknak eszük ágában sincsen a
beterjesztett javaslatokat tényleg életbe
léptetni. Ők ezeket csak arra való objek-
tumoknak tekintették mindig, hogy külön-
böző ürügyek alatt beléjük kapaszkodva,
ujabb és újabb zavarokat idézzenek föl s
ekként fönttarthassák az eddigi állapotot,
a melyek rájuk nézve mégis csak
kedvezőbbek voltak, mint az új kiegyezés,
ha nincsen egészen biztosítva a kikötött
ellenszolgáltatás.

Semmi más céljuk tehát a végtelen

huzavonával nem volt, mint a végtelenség-
ig kinyújtani a már másfél évvel ezelőtt
tényleg lejárt kiegyezési törvény hatályát,
ezért eszelték ki és fogadtatták el Bánffy-
val az ischli klauzulát is, a melynek föl-
adata volt ezt az állapotot fönttartani
mindaddig, míg a két fél törvényhozása
közös akarattal új kiegyezést nem iktat
törvénybe, vagyis más szóval: az idők vég-
telenségéig.

Ez a cél vezérli most a Thun-kormányt
is, mikor vonakodik Széll Kálmán ajánla-
tát elfogadni s a magyar törvénybe iktan-
dó kiegyezési megállapodások számára
a viszonyosságot a császárparagrafus segé-
lyével Ausztria részéről biztosítani. Most
már nem hivatkozhatik a parlamenti zava-
rokra, a melyek a kiegyezés létesítésének
utját állják; életbeléptethetné autokrata
intézkedéssel, a parlament megkérdezése
nélkül — s mégsem teszi, hanem most
már maga követeli azok módosítását a
fogyasztási adókra s a bankszabadalomra
vonatkozó rendelkezéseikben.

A kiegyezés tehát Ausztriában sem
a parlamenttel, sem a császárparagrafussal
létre nem jöhet; mi lesz hát a megoldás,
mikor az egyedül természetes, egyedül tör-
vényes megoldási mód, a gazdasági külön-
válás már eleve ki van zárva? Folyik majd
tovább a rút játék legszentebb jogainkkal,
legvitálisabb érdekeinkkel.

A Thun-kormány menesztetni fog, a
mi egyszerre megszerzi számára az osztrá-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Párisi emlékek.

Mindent, a mi izgató, a mi szép, a mi
érdekes, a mi különös, a mi divat, a mi sikk,
kifejez a boulevard. A boulevard tulajdonké-
pen annyi, mint főt, sугárut, de Párisban ez
fogalom. Olyan fogalom, a minek hatalma
van, a melyik imponál, a hol Franciaország
él, mozog. Vétkezünk, ha első nap, a mint
az uti kormot lemoszuk magunkról, nem a
boulevardokra mennénk s nem ott tanulmányoznánk végig Páris szellemét és életét. S
annyi bizonyos is, hogy Páris képtárai, hi-
res muzeumai, nevezetességei, világraszóló
chantantjai nem mutatnak annyi érdekes és
meglepő dolgot, mint egy-egy boulevardja. Ott
találkozik először is a világ minden színű és
rangu embere; másodsorban ott tanyázik a
lateiner és a csavargó. Csakhogy míg a la-
teiner a szép asszonyokat, meg a fogatokat
bámulja, addig a csavargó szilvamaggal do-
bálja tele a faburkolatot s szociális kongressz-
szust tart. A mi meg a világi és a csavargó
közötti tért betölti, az szintén ott él, ott mozog,
ott kavargó a boulevardon.

Azok a szép széles, szabályosan és egy-
formán épült boulevardok valóságos nemzet-

közi gyűjtődéi az emberiségnek s egy perc
alatt a legsajátságosabb elemeket és dolgokat
élvezi végig az idegen.

Az angol kiáll a faburkolat közepére,
kiteregeti méteres térképeit, forgatja piros
Baedekerét s míg neki nem tűnik fel egyéb,
mint a mi az utikönyvben van s csak az ér-
dekes, a mit Ceck, ez az internacionális utas-
szállító érdekesnek talál, addig a bohém iz-
gatottan uszik az áradattal s élvezi azt a
látványt, a mit ezek a páratlan bájjal meg-
alkotott boulevardok nyújtanak.

Tarka, secessionista stílusú tömeg kava-
rog az aszfalton. A szőke parisienne kecsen-
sen rakja parányi lábait, a mik divatos cipő-
kbe vannak szoritva. De nem is cserélné el
a Rotschild báró millióival. Mert pénze az
minden közönséges embernek van, de szép
láb, a mi valóságos kis mozgósításokat idéz
elő, nem minden halandónak jutott.

Mikor a nap, ez a fáradt tömeg áttör a
sápadt szajnai ködön, akkor kezdődik a
boulevardok reggele. S ez tart déli 11 óráig.
A míg a józan emberiség sietve hányja ma-
gára ruháit s igyekszik ágyából kiugrani, a
párisi ilyenkor fordul a másik oldalára s dühö-
sen morog egyet, ha a zöldes kofa be-
dalolja egyhangu nótáját a kapu alá, vagy egy
kiállhatatlan éhes verklis meri üdvözölni a
szunyadókat valami új keringővel.

Az omnibuszok tetején álmosan bóbis-

kol a kocsis. Az utca közepét kék zubonyos
alakok lepik el. Ezek a kék zubonyosalakok
a munkások, a kik Párisból csak a szennyet,
a Zóla világát, meg a köszén füstöt ismerik
és élvezik. Sáppadt, elsatnyult alakok unott
arccal, beesett szemekkel, a kik előtt a cilin-
deres ember vastagfejű, pénzember, vagy-
nososztály s akasztani való. Ezek hamar el-
takarodnak. Utánok a kávéházak kezdik ki-
rakni zöld lugasaikat — bemázolt rácsaikat
— s az utcaseprő felsepri a boulevardokat.

Tíz óra körül jelentkezik az első regge-
liző, többnyire vidéki vagy idegen, vagy valami
kiállhatatlan koránkelő, a ki valami vén né-
met professor könyvéből azt olvashatta, hogy
a koránkelés egészséges.

Ezek a párisi boulevardkávéházak pedig
minden egyebek, csak nem kávéházak. Leülsz
s kérsz egy reggelit. Akkor hoznak neked va-
lami zöldes fehér folyadékot. Mikor megma-
gyarazod, hogy nem ezt akartál, hoznak tejet.
Ha még ezt is megakarod érteni, hogy barna
kávét akarsz? hoznak egy kanna feketekávét s
tejedet feleresztheted. Veszekedned kell még
azután cukorért, kanalért és szalvétáért. S ha
ezt az átkozott bőrös lórét beveszi a gyom-
rod, akkor busásan megfizetheted a kanalat,
asztalkendőt, cukrot és feketekávét. Ez is a
boulevardok érdekességéhez tartozik s ebből
megtanulhatja az idegen először azt, hogy itt
kávéházban ne reggelizzen, másodsor azt,

kok legmelegebb rokonszenvét, hisz a magyarok elleni küzdelemben esett el. — Jön aztán egy hivatalnok-miniszterium, mely vállalkozik a kiegyezésnek császári rendelettel való dekretálására, úgy, amint azt a magyar országgyűlés elfogadja. De itt aztán majd csakhamar elülről kezdődik a játék, mert akármilyen osztrák kormány is a pragmatikus közügyek intézése szempontjából a parlamentet mégsem nélkülözheti teljesen.

Ha lehetséges lenne a Reichsrathot teljes négy vagy öt esztendeig csukva tartani, úgy vigan menne a dolog s az új kiegyezés 1904. végéig vigan érvényesülne nálunk törvény, Ausztriában császári rendelet alapján; de hát ez nem lehetséges, mert ha nincs Reichsrath, nincs osztrák delegáció sem s akkor mi lesz a közös hadügygyel, külügygyel, pénzügygyel?

A Reichsrath összehívása tehát, ha másért nem, hát a delegáció megválasztása végett, elkerülhetetlenül szükséges. Igen ám, de mihelyt összeül a Reichsrath, megszűnik a 14-ik §. uralma s az osztrák pártoknak nem a delegáció megválasztása, hanem a kiegyezést oktroyáló császári rendelet hatályon kívül helyezése lesz az első dolguk. Hasztalan fognak ott azzal a fogással élni, hogy a delegáció megválasztását tűzik ki első sorban napirendre; ismerjük már az obstruáló pártok képességeit, hogy biztosra vehessük, miszerint a nekik nem tetsző napirend érvényesülését akár erőhatalommal is megakadályozzák.

Nem lesz hát más választás, mint vagy szétkergetni a Reichsrathot, mielőtt valamit is végezhetett volna, vagy az oktroyáló rendelet megsemmisítésének szabad utat engedni, hogy delegációt kaphassanak. Az első esetben megakad az egész közügyes gépezet, a másodikban megint kiegyezés nélkül leszünk. S mivel a mostani államszervezet mellett a delegációkat nélkülözni képtelenség, kénytelen-kelletlen az utóbbi megoldási módot fogják választani.

Jöjjön tehát akármilyen osztrák kormány, csinálja ez meg császári rendelettel

a kiegyezést akármilyen módon, akármilyen időre: az az első delegációs kampány-nál tovább tartani nem fog; hanem az lesz a dolog vége, hogy az új kiegyezést oktroyáló császári rendeletet engedik a Reichsrathban megsemmisíteni s mikor ez ennek fejében a delegációt megválasztotta, szétkergetik s újabb császári rendelettel visszaállítják a régi állapotot, mert az egyszer megsemmisített új kiegyezés többé rendeletileg nem oktroyálható.

Mi pedig — az államtudós híres nemzet — sutba dobhatjuk törvényünket s csinálhatunk a régi állapotnak megfelelő újabb provizoriumot, mert ahhoz gyávák vagyunk, hogy megtaláljuk az ördögmalomból kivezető ajtót: a gazdasági önállóságot.

H i r e k.

Pécs, 1899. május 25.

Buda halála.

Nem arról a Budáról van szó, ahol eddigelé bizonytalan, hogy mi van benne több; hamis husz filléres, vagy zsidó gyerek; hanem arról a hőskölteményről, amelyet Arany János irt egy Buda nevű urról, aki azáltal tette érdemessé magát a költő tollára, hogy meghalt.

Nos hát ez a hősköltemény benne van a középiskolai tantervben és mert benne van, hát olvastatják azt a felső lányokkal is. Igen, csak hogy amikor Arany János ezt a költeményt megírta, elfelejtette azt »aprobáltatni«, ahogy például a Névy-féle statisztika és a Mocnik-Schmidt számtan aprobálva vannak.

Komoly tanférfiak persze kedvetlenül, gyanus szemmel néznek minden aprobálatlan könyvet és hát nem csoda, ha ilyen sorsban részesült e héten egy leányiskolában a Buda halála is. A kisasszonykák, akik most vesznek tudomást arról, hogy Buda úr meghalt és hogy gyászos elhunytát Arany János versben nekrológizálta, az irodalom tanárának vezetése mellett most olvassák a hősköltemény XII-ik énekét. Azaz csak olvasnák, ha minden harmadik-negyedik strófanál közbe nem hangzanék a tanár úr szava:

— Megálljunk! A következő strófan át fogunk ugrani.

És a kedves leánykák a tanár ur rendelkezése szerint vigan ugrádoznak keresztül a

hogy ha kávéházba megy is; hát kávé ne kérjen.

Mikor a nap a szűk ruekból is kizavarja az álmatlan homályt, akkor nyílnak meg a boulevardok ablakai s százezernyi bozontos fő dugja ki fejét az erkélyekről.

— Páris ma is olyan szép, mint tegnap. A nap is megszokott mosolylyal aranyozza be a házóriások fényes kupoláit.

Az utcasarkokról bodító illat repül szerzetését. Virágáros leánykák — vén kifestett arcu duénák árulják a rideg kaméliát, a hódító chrisantenumot, az óriás szegfűt, meg a szerény, de annál kapósabb gyöngyvirágot. Egy-egy kis virágáros kosárnak megvan a maga kincse is: a fekete tulipán meg a fehér ibolya. Oh, ezek a párisi kertészek igen élelmeselek. Megcsalják a teremő erőt, kijátszák a természetet s divatot csinálnak a szinből, illatból: biztosítják a dandit, hogy legyen mit tűzni a kabátjára s hogy legyen miből megélni azoknak a vén, kifestett arcu duénáknak.

Ez a bodító illat messze elkísér a boulevardokon, még oda is, a hol a zöld rácsok mögött a reggeli chartreuset, absyntot szüröcsöli az ideges párisi. Ezek a mérges italok teszik tönkre Franciaországot; innen Párisban az a sok ifju-öreg, az a sok ideges ember; ez szaporítja a temetkezési vállalatokat s ez apaszítja

évről-évre a hadkötelesek számát, a mely egy-uttal Franciaország életkérdése is.

A nap mindig forróbban kezd sütni a boulevardokra. Még a portól szürke falombok sem adnak semmiféle árnyékot. A fehér paloták szinte olvadni látszanak. Verőfényes szárnya kelnek a girbe-burba kémények milliós balettet járnak a távbeszélő sodronyokon. Az erkélyekről mindenki behuzódik. A virágáros leányok eltűnnek, a kávéházak luga-saj kiürülnek. A munkások sűrű tömegekben rohannak haza ebédelni. Ezek a kézkubonyos munkások nem is valami finom emberek. A narancshéjat, meg az ételmaradékot ott dobálják el az aszfalton. Fidonc! ez elől menekülni kell.

Mikor a nap kellőleg felsütötte a boulevardokat, akkor elevenedik meg ismét Páris. Megjelennek a friss lapok: »La patrie«, »Le journal«, ordítják a füledbe százan és százféle hangon, vékonyan és vastagon. Asszony, férfi és gyermek ezt sivitja el melletted, mialatt ugyancsak menekülsz, hogy egy-egy erélyes rohamnál fel ne döntsenek. Legjobb ha kalapodra tűzöl egy lapot, jelezve, hogy te már lerottad adódat.

Mikor a sajtó korlátlan hatalmának hírnökei végig orditozzák a nyílt utcákat, ismét csend lesz. Jön a párisi előkelő világ azt elfoglalni. Egymást váltják a fényes fogatok. Innen

struffikon, mintha nem is irodalmi, hanem torna órájuk volna.

Ime egy versszak, amelynél a leánykák ugranak:

Veti hamar leplét karcsu derekára,
Minden erén futkos szerelem hangyája.
Függő folyosón át az urához indul,
De megáll rettenve, utja közepén tul.

Hát ez borzasztó egy strófa! Ezt nem szabad jónevelésű leányoknak olvasniok, mert ha olvassák: kedvet kapnak a karcsúságra (holott a német kultuszminiszter most tiltotta el az iskolás lányoknak a fűzőviselést); megtudják, hogy a szerelemnek vannak hangyái is, sőt hogy egyáltalán van szerelem is, dacára annak, hogy az nincs benne az órarendben, de sőt a tantárgyak között sincs.

Ha már most ez az ugrádozó tanmód-szer általánossá válik, akkor irodalmi ismeretek helyett szaltomortálékat fognak a leányok elsajátítani. Ha pedig cenzura alá veszik a költeményeket, akkor ilyen irodalmi ismeretekkel fognak bevonulni a leányok a bon-ton-ba.

Kisfaludi következő versét:

Ülj mellém a kandallóhoz,
Föl van szítva melege

igy fogják megismerni egyes leányiskolákban:

Üljön ön a Meidingerhez,
Melynek sok a melege.

Szép Ilonkában is van egy gyanus struffi:

Téged is, te erdők szép virága.
Üdvözölve tisztel e pohár.
Hozzon Isten egykor föl Budára
Ősz apáddal, a vadász elvár.

Ezt a strófát így fogják átalakítani:

Emberi kor végső határáig
Eljen ön szemérmes hajadon,
Gyorsvonattal ha föl jön Budára,
Várni fogom kint a perronon.

Érdekes lesz ez a vers is:

Juhász legény, szegény juhász legény,
Tele pénzzel ez a kövér erszény,
Megveszem a szegénységet tőled,
Ráadásul add a szeretődöt.

Új kiadásban:

Juhász bácsi, szegény juhász bácsi,
Itt ez erszény, tele pénzzel ácsi!
Megveszem a szegénységét, hogyha
Ráadásul egy-két birkát adna.

Van nekem egy barátom, aki szenvedélyes macskakedvelő. A macska nagyon szereti a tejet és ha szerét teheti, elpusztít egy lábassal is egyszerre. Ennek dacára az én barátom úgy neveli az ő cicáit, hogy azok egyszerűen elkerülik a tejes köcsögöket és csak egerekre vadásznak. Ha elzárna a nyivakoló cicák elől, biztos, hogy ha csak egyszer is nyitva felejtene a szekrényt, a cicák mind föl-

hullámszik ki a tömeg a Champs Eliesre, meg a bois de Boulognebe. Ez a párisiak kedvenc sétahelye, ha már nem mehet ki Versailles szökőkútjaiban gyönyörködni. Itt találkozik naponként az elegáns világ egymással s a fel-alá robogó fényes fogatokból kiváncsi női fejek, unott tekintetű, sápadt katonatisztek s rozoga világiak tekintenek szét. A milyen hosszú a Champs Elisée s a milyen kacskaringós a boulognei erdő, olyan hosszú fekete vonal húzódik rajtok végig emberekből.

A fény és pompa közé néha tragikomikus jelenetek is vegyülnek. A kétkerekű kis charottebe, a mibe rendes körülmények között egy jól megtermett öszvér van fogva, befogja magát a családapa s a családot végig kocsi-káztatja az erdő fris levegőjében. Ez is mulatság, élvezet, a maga módja szerint.

A nap, a mely itt Párisban szinte olyan fáradtnak, sáppadtnak látszik, mint az emberek, lassankint, észrevétlenül eltűnik az erdő gyertyánfái mögé s az esthajnal halványpiros kárpitját huzza feje fölé. A milyen észrevétlenül tűnik el a nap piros-bársony takarója mögé, olyan észrevétlenül gyulnak ki a boulevardok lámpái, nappali világosságot vetve az esthomályba.

Az aszfalton hullámszik a nép. A kávéházak megteltek. Csak hogy most a gaseust szüröcsölik a hosszú poharokból vékony szal-

nyalakodnak a tejet, de mert akörül járkálnak, hát eszükbe sem jut tejet nyalakodni.

Ez a cicanevelés tej-filozofiaja.

Carolus.

Napirend 1899. május 26-án.

Naptár: péntek, május 26. — Róm. kath.: Fülöp. — Prot.: Fülöp. — Görög-kel.: (május 14.) Izidor. — Zsidó: Sivan 17. — Nap két 4 óra 15 perckor; nyugszik 7 óra 40 perckor. — Hold két 9 óra 51 perckor este; nyugszik 5 óra 17 perckor reggel.

Időjárás. Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, esős, szeles, hősüljedés várható.

Vasuti értekezlet d. e. 10 órakor a polgármesteri helyiségben.

A Gründler-alapítvány odaitélése tárgyában ülés a polgármesteri helyiségben d. u. 3 órakor.

— **(Tömeges névmagyarosítások.)** Mi is közöltük annak idején olvasóinkkal azt a dicséretes mozgalmat, melyet a megyei tisztviselők, neveik megmagyarosítása érdekében indítottak. E mozgalom eredményeként közölhetjük, hogy ma ismét négy névmagyarosítási kérvény érkezett a megyéhez a belügyminiszter leiratával, mely szerint: *Mendl Lajos dr. megyei főorvos* nevének »Mende«-re, *Denk Lajos megyei alszámvevő* nevének »Doroszlai«-ra, *Lechner Viktor megyei első aljegyző* nevének »Lehel«-re és *Weidinger Jenő megyei másodaljegyző* nevének »Vadnai«-ra történt változtatása, belügyminiszteri jóváhagyással megengedett. A hivatalos lap mai száma közli is e névmagyarosításokat.

— **(Perczel Mór halála.)** Perczel Mór tábornokot ma temették el Bonyhádon. A nagy idők eme kiváló alakjának haláláról a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: »Bonyhádi Perczel József, cs. és kir. vezérőrnagy, cs. és kir. kamarás, saját, valamint neje szül. Vályi Ilona és gyermekei, özv. ifj. Perczel Mórné szül. gróf Haller Gabriella saját és gyermekei, Perczel Dezsőné szül. Perczel Julia saját, férje és gyermekei, özv. ifj. Perczel Miklósné szül. Latinovits Iza, Perczel Sándor saját, ugy neje szül. Holé Erzsébet és gyermekei, Závody Albinné szül. Perczel Erzsébet saját, férje és gyermekei, dr. gróf Haller Béláné szül. Perczel Berta saját, férje és gyermekei, Perczel György saját, ugy neje szül. Pápay Mária és gyermekei nevében és Perczel Ilona, nemkülönb id. Perczel Miklós és neje szül. Latinovits Hermina, Perczel Berta

maszálon, a mi annyival is inkább természetes, mert a hőség nyomasztó. Vidám kacaj mindenütt, mindenfelé, a merre csak megyünk.

Egy helyen felbukkannak a népénekesek, a kik lantszó mellett énekelnek vidám, kacagtató vaudevilleket. Emitt egy kókler ügyeskedik pálcájával, kalapjával és szivarjával, azután nyújtja sovány markát a még soványabb centiméért. Egy rokkant vitéz a bastille kulcsait árulja papírból, a mely legyezőt rejt magában. Amott kinematographot kell zsebre raknod, ha megakarsz a zaklatástól menekülni. Kell azután még vened egy fehérszégfűt, a melyet a kabátodra tűznek, egy csomag fogpiszkálót, a mivel szükség esetén a fogaidat piszkálhatod s tele rakhatod a zsebedet hirdetésekkel, a mit a markodba nyomnak. Ekként megrakódva, ülőhelyek irányában hazamehetsz s lefekhetsz, ha ugyan aludni tudsz a kábulástól s nem kísért még itt is a kacaj, a fény, a zaj s a boulevardok minden büve bája . . .

Az ég piros kárpítja lassankint lila színűbe, majd kékbe olvad s végre acélszürkeséggel még soká ott lebeg a mulató város felett. Az Eiffel torony, mint egy óriási mutatoujj, beleturódik a sötétségbe, mintha érc-homlokával tartani akarná a menyboltozatot.

M. L.

és özv. Bárány Sándorné szül. Perczel Mária, mint testvérek, bánatos szívvel tudatják az egész kiterjedt rokonság nevében is, hogy felejthetetlen szeretett apjuk, illetve ipuk, nagyapjuk, testvérük és sógoruk Bonyhádi Perczel Mór 1848/49-iki honvédtábornok, Bonyhádon, folyó évi május hó 23-án esti 7 órakor, életének 88-ik évében szélhűdés következtében, a halotti szentségek felvétele után, elhunyt. A boldogultnak hült tetemei f. május hó 25-én d. u. 5 $\frac{1}{2}$ órakor fognak Bonyhádon beszenteltetni és a családi sirboltban nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise áldozat pedig f. hó 26-án reggel 9 órakor fog Bonyhádon és Cikón a kegyurasági templomban bemutatni. Kelt Bonyhádon, 1899. évi május hó 23-án. Béke és áldás kísérje emlékezetét!

— **(A pécsi budaikülvárosi Kath. Kör)** 1899. évi június 4-én a saját kerti helyiségében (Ágoston-u. 22. sz.) majálist rendez. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépő-díj személyenkint: 20 kr. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság június 11-én tartatik meg.

— **(Alvó őrzéskor.)** Egy hozzánk érkezett levél érdekesen írja le, hogyan szokott a szigetvárosi rendőrőrzéskor jó példával előjárni az éjjeli nyugalomban. Ez a derék őrzéskor ugyanis a Xavér-kápolna lépcsőzetét szokta pihenő helyül választani, hol édesen alussza az igazak álmát, míg a bevonulás ideje el nem érkezik. A levél írója, ki már többször fölzávarta a rend alvó óreit édes álmaikból, folyó hó 21-én éjjeli 1 $\frac{1}{2}$ -kor is ott találta őket alva a lépcsőn s mikor egy óra múltán ismét kinézett pihenő helyükre, vajjon nem lopta-e el őket valami ármányos tolvaj, megkönnyebbülten tapasztalta, hogy még megvannak hiány nélkül, de oly édes álomba vannak merülve, hogy még az átelleni mészárszék zaja sem zavarta őket, hol az inasgyerek már nagyban aprította a tőkén a leves-csontokat a pünkösdi husleveshez. Tán még most is ott pihennének, ha ugy hajnal tájban az Alajos-utcából egy nő nem jön nagy sietve fölkelteni őket. Ennek figyelmeztetésére, hogy »jó lesz már bemenni«, föltápáskodott a derék őrzéskor s az Alajos-utcán sietve távozott, bizonyára, hogy a torony alatt jelentést tegyen, miszerint a szigetvárosban rendben van minden. A hozzánk intézett levél írója igazán humánus érzületéről tesz tanubizonyságot, mikor arra kér bennünket, szólítanók föl a főkapitány urat, hogy a Xavér-kápolna lépcsőzetét kárpitoztassa ki, mert a pusztá kövön való hosszas alvásban bizony megfájdulhatnak derék rendőreink tagjai.

— **(A tolnamegyei muzeum megnyitása.)** A tolnamegyei muzeumot — mint jeleztük is már — június hó 4-én nyitják meg ünnepélyesen. A közoktatási kormányt Zsilinszky Mihály államtitkár fogja képviselni. Részt vesznek az ünnepélyen még: Perczel Dezső, a képviselőház elnöke, gróf Zichy Jenő, dr. Fraknoi Vilmos és Hetey Sámuel püspökök, Szalay Imre, miniszteri tanácsos, gróf Apponyi Sándor, a tolnamegyei gazdag muzeum megalapítója, Simontsits Béla miniszteri tanácsos, továbbá képviselőleg megjelennek a szomszédos törvényhatóságok, a D. K. E. az »Otthon« írók és hírlapírók köre. Gróf Széchenyi Sándor főispán és v. b. t. t. a vendégek tiszteletére fényes estélyt ad, a muzeu-

mot a kormány képviselője nyitja meg és Wosinsky Mór hírneves régész ismerteti. Az ünnepély napján este a »Szezárd Szálló« disztermében gróf Zichy Jenő felolvasást tart ázsiai utjáról s ez lesz az ünnepségnek legkiemelkedőbb része, mely iránt általános az érdeklődés.

— **(Halálozás.)** özv. Zsinkó Györgyné szül. Szegfű Mária életének 71-ik évében tegnap meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután 4 órakor lesz a Kossuth Lajos-utca 22-ik számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét f. hó 27-én reggel félnyolc órakor tartják az Ágoston-téri templomban.

— **(Orbán napja.)** Ma volt az utolsó fagyosszent, Orbán napja, ki a három fagyos elődje: Szervác, Pongrác és Bonifáchoz méltóan, igen jól viselte magát, s semmiféle fagygyal vagy dérral nem veszélyeztette nálunk a gazdák reményét, sőt temperatura dolgában kielégítően meleg volt, hogy a felhuzott »übercehák« csak úgy kíváncsoltak le az emberről. Volt azonban a mai Orbán napon olyan veszett záporosó, hogy egész nap zuhatag formában ömlött végig a piszkos kávészínű víz a vízfolyásokon, felülről pedig pacallá ázott az emberek ruhája. No de a mai napon mindenki szivesebben fogadta ezt a locs-pocsos időt, mint Orbánnak fagyos, deres bevonulását fogadta volna, mert inkább ázzék az ember néhány óra hosszáig, minthogy a száraz de hideg idő tönkre tegye az évi termésbe vetett reményünket!

— **(Hymen.)** Wilhelm Lipót, az Assicurazioni Generali főügynökségnek titkára Pécsen, eljegyezte Kölbl Malvin kisasszonyt, Kölbl József ékszerész leányát, Budapesten.

— **(Tűzek.)** Kákicson eddig még ismeretlen okból kigyuladt Farkas István, ottani lakos istállója, melyben a takarmány is odaégyén, a kár mintegy 800 frtot tesz ki. — Pincehelyen Stern Adolf háza gyuladt ki, szintén ismeretlen okból. A tűz átterjedt Elkán Józsefné házára és azt is elpusztította. A kár itt 900 forint körül van. — Diósberényben Balaskó Mártonnak egy szalmakazla égett le. A tűz abból keletkezett, hogy a káros kilencéves fia egy játékpisztolyal lövöldözött a kazal mellett s a pisztolyra tett gyufafej meggyuladván, a kazalra ugrott s azt felgyújtotta. — Értényben Bognár György szőlejében a préház égett le. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. Végül Nagytótfalun Tüske Konyhás János háza lett a tűz martalékává, a tűzhelyen hagyott parázsból keletkezett tűz folytán.

— **(Pályázatok.)** A szezárdi m. kir. pénzügyigazgatóság kerületében egy adótisztviselő állás van üresedésben. Pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be a szezárdi pénzügyigazgatósághoz. — A szentlőrinci járásbírósnál járásbírói állás van üresedésben. Pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(A Gründler-alapítvány.)** A Gründler-féle alapítványi ösztöndíj odaitélése tárgyában holnap (pénteken) délután 3 órakor ülés lesz a városházán.

— **(Pénz-tolvajok.)** Vásárosdombón rövid idő alatt két pénzlopás is történt. Először Máté József nyitvahagyott szobájából vett el egy csomó aprópénz, azután Hetesi Ferencről loptak el szintén a szekrényéből husz forintot. A nyomozás során azonban csakhamar kézrekerültek a tettesek Magyar András és Rostás Antal személyében, kik a pénzt persze már nem tudták előadni, mert elköltötték. Feljelentették őket a bíróságnál.

— **(Meglopott faiskola.)** A mislenyi faiskolából a napokban lopás történt. Éjnek idején behatoltak eddig még ismeretlen tettesek a faiskolába és onnan 33 darab oltozott gyümölcsfát elloptak. A kárt feljelentették a hatóságnak s most megindult a nyomozás a tolvajok után.

— **(Zsaroló papok.)** A közelmúltban közöltük »Egy pap üzelmei« cím alatt olvasóinkkal, hogy Horváth Gyula kistótfalui ev. ref. lelkész, ama hivek gyermekeitől — kik az ág. ev. vallásra tértek, fejenként huszonhárom forint tandíjat szed, s eme óriási tandíjösszeget végrehajtás útján szedeti be azoktól, a kik vonakodnak ezt megfizetni, vagy pedig rossz anyagi helyzetük folytán azt fizetni képtelenek. A feljelentést, mely a Baranyavármegyei tanfelügyelőséghez érkezett, felterjesztették a vallás és közoktatásügyi miniszterhez, ahonnan a legközelebb már megtörténik ez ügyben a szükséges intézkedés. Azóta azonban kisült az is, hogy Horváth nem egyedüli ezen a téren, hanem vannak még hasonló lelkészek, kik illetően módon nyuzzák a hívőket. A napokban ismét három ev. ref. lelkész ellen is érkeztek feljelentések, melyek szerint a lelkészek 25—27 forint tandíjat követelnek a más vallásra áttért hívők gyermekeitől, holott magára az áttérésre is az ő önkényük adott okot. A feljelentéseket illetékes elbírálás végett szintén felterjesztik a miniszterhez, ahol valóban nem ártana némi gyorsaságot s szigort kifejteni, hogy védve legyenek a községek kényszerhelyzetbe került polgárai az ilyen lelkiismeretlen tulkapások ellen.

— **(Paraszt párbaj.)** Olyan dolog ez, melyet az ellentétek nem tanultak Clair Vilmos »Párbaj-kodex«-éből, melyhez nem kell segéd, sem jegyzőkönyv. A két legény összetűz, egy pillanatig merően, dacosan néznek egymás szemébe, aztán megvillan kezükben a bicska, mely a csizmaszárból kerül elő s aztán »aki bírja — az marja.« Így történt ez a napokban Hásságyon is, ahol Kurta József és Vörös Máté a falu kocsmájában összeküldöztek egymással s mikor már belefáradtak a szóvitába, összegabalyodtak s néhány perccel később már megvillant kezükben a bicska. De ekkor már közbeléptek a kocsmá többi vendégei is, kik a két hevesvérű legényt szétválasztották, még mielőtt kárt tehetek volna egymásban. Mindamelllett feljelentették őket kocsmái verekedés miatt.

— **(Piszok az utcán.)** Naponként érkeznek panaszok a rendőrséghez a felől, hogy ez, vagy az az utca a benne levő piszok miatt járhatlan. S dacára a közönség eme folyton megújuló panaszainak, épen a közönség az, mely legkevésbé ügyel a köztisztaságra. Piszkos, szappanos vizet öntenek az utcára, ételmaradékokat dobnak a vizfolyásba, miáltal azonban nemcsak a maguk utcáját, hanem ki tudja, hány utcát fertőzhetnek meg, mert a vizfolyás tovább viszi a szappanlevet, ételhulladékot s büzhödtté teszi a szomszéd utcákat is. Pedig az elmúlt télen dühöngött tifusz-járvány már megtanithatta volna az embereket arra, hogy az ily fölületesség és tisztátalanság mily gyászos utókövetkezményekkel járhat s elképzelhető, mily mérveket öltene nálunk egy ilyen járvány nyáron, amidőn a melegség következtében minden sokkal hamarabb indul erjedésnek és rothadásnak. Az ilyen — a beállott meleg időjárás által valószínűvé tett — járvány elkerülése végett a rendőrség most a legszigorubb intézkedéseket teszi meg a köztisztaság ellen vétők

megbüntetése iránt s így igen helyesen tenné a közönség, ha — már a maga jól megfontolt érdekében is — nagyobb gondot fordítana a tisztaságra.

— **(Gazda keresztetik.)** A rendőrségnél egy ezüst óra hever, melynek láncán ezüst tallér van. Akinek a közelmúltban hasonló órája vagy láncja elveszett, az jelentkezék az ügyeletes rendőrbiztosnál.

— **(Megvert ember.)** Pincehelyen véres verekedést rögtönzött az utcán tegnapelőtt Szilágyi József, ottani lakos. Ugyanis találkozott régi haragosával, Schultheisz Imrével s arra rátámadván, botjával véresre verte, a mig kiszabadították a járókelők a kezei közül. A megvert ember feljelentette verekedő ellenfelét a bíróságnál.

— **(Elszökött asszony.)** Branovics József dunaszekcsői lakos bejelentette a hatóságnál, hogy a felesége Bélics Anna elhagyta. Egyik este, mikor hazatért, üresen találta házat, de még a ládafiát is, a miből 18 forint készpénze eltűnt. Az asszonyt megtalálták, de a pénz eltűntetéséről mit sem akar tudni. Most a bíróság fog ügyében itélkezni.

— **(Nagyorruak öröme.)** Arcunknak kétségtelenül legelőkelőbb része az orr, nemcsak azért, mert az arc legszembezőkőbb helyén emelkedik, hanem azért is, mert tagadhatlanul az orr adja meg a leghatározottabban az arckifejezés karakterét. Lavater, a nagy fiziognomista, a ki az emberek arcából szerette volna megírni a jellemüket, tudományának jóformán a felét az emberi orrokról olvasta le; ő mondta azt is, hogy az orr az arc tisztessége és bizonyára van is ebben sok igazság. Az orrát mindenki megbecsüli és senki sem szereti, ha az orra alatt piszkálnak. Pedig az orr magában véve nem mondható szépnek, vagy legalább is ritkán s a lírai költők bizonyos előszeretettel szoktak megfedkezni szerelmes verseikben a leány orráról. E mellett néha a természet is maliciózus játékot űz az orrokkal, nem épen megfelelő helyre juttatván a különböző nagyságu és alaku orrokat. Mert ha Caesar, Brutus, Cromwell, Richelieu, Kant és Voltaire erősen kiálló, hatalmas orral büszkélkedhettek is, ez még nem nagy baj, sőt jó az életrajzíróknak, a ki elmondhatja, hogy a nagy férfit már az orra is predesztinálta a világtörténelmi hivatásra: de mit szóljon a szegény telekkönyvi betétszerkesztő, a kit a természet az orra nagy dimenzióival akart kárpótolni egyéb javak hiányaért? És mit szóljon a szegény tizenhatéves kisleány, a kit a fölolvással egybekötött zártkörű táncstén azért nem kért táncra senki, mert az orra kissé túlmeleg az illendőség határain? Őket akarjuk megvigasztalni, a mikor elmondjuk neki annak az angol leánynak a történetét, a kinek piros az arca, szőke a haja és kék a szeme, csak az orra volt igen nagy, szomorúan nagy. Nagy busulásában gondolt egyet az angol misz, a ki majdnem csinos lett volna, ha az orra el nem ékteleníti s elment Goodale doktorhoz, a bostoni sebész-professzorhoz, hogy könyörüljön rajta s igazítsa helyre azt a hibát az arcán. Goodale professzor meg is könyörült a leánynak s megoperálta olyan ügyesen, hogy kívül az arcán nyoma sem látszik az operációnak s az orra mégis sokkal kisebb lett. Nagy most az öröme az angol leánynak s nagy lehet az öröme nemsokára hasonló sorsu társnőinek is, mert Goodale dr. az ő okosan kiesztelt módszerét megismertette az orvosokkal s ezek után akárkinek módjában áll majd, hogy a természet hibáját, a mely neki annyi kellemetlen percet szerzett, tetszése szerin kijavíttassa.

— **(Az idegek lomhasága.)** Hogy milyen lassan vezetnek az idegek a benyomásokat, legjobban úgy lehet illusztrálni, ha az

idegek vezetőképességét a villamossággal hasonlítjuk össze. A villamoság 60.000 mérföldet tesz meg egy másodperc alatt, amivel szemben az idegekben tovaterjedő mozgás legfőleg 30—60 méterre viszi föl ugyanannyi idő alatt. Föltéve, hogy az ember mutatóujjával belenyulhatna az izzó napba, mely a földről 20 millió mérföldnyire van, száz évre volna szükség az idegvezetés lassúsága miatt, míg az ember az ujjának megégetése által okozott fájdalmat megérezné és aztán újabb száz esztendőre volna szükség, míg az agytól a megégetett ujjhoz megérkeznék a parancs, hogy a karizmok segítségével vonuljon vissza. Ez összesen 200 esztendő, míg a fény ugyanezt az utat nyolc másodperc alatt képes megtenni.

— **(A házbérkrajcár és a szervezkedési szabályrendelet.)** Nagy az öröm a torony alatt két nap óta. A belügyminiszter jóváhagyta a közgyűlés ama határozatát, mely szerint a házbér után ezetül öt százalékos pótdadó szedendő, a mely adó jövedelme az új szervezkedési szabályrendeletben körülírt tisztviselői fizetések felemelésének fedezésére fog szolgálni. Mert a pótdadó ugyanis elég magas; ennek felemelésével tehát senki sem látta tanácsosnak a tisztviselők fizetését is felemelni, hanem kellett egy új indirekt pótdadó, melyet »fogyasztási adó« jellegével ruháztak fel s ezt jelölték ki a fizetések felemelésének alapjául. S bár az új szervezkedési szabályrendelet még most sincs jóváhagyva, most már nagyban remélik ennek is mielőbbi és teljes egészében leendő jóváhagyását, mert ha már a miniszter a fedezetet jóváhagyta, abba nincs beleszólása, hogy a város közönsége mily arányban és hogyan emeli tisztviselői fizetéseit. Azonban, hogy az a fedezet kifutja-e majd a felemelt fizetésekre, az nagyon kétséges! A házbérkrajcár adó minden pécsi házbérfizetőre érvényes s mindenkitől az egyenes adók módjára szedik be. Tehát az állami tisztviselők és katonatisztek is meg fognak rovatni házbérkrajcár adóval, a kik pedig minden közadó és pótdadó alól a törvény szerint fel vannak mentve. A belügyminiszteri jóváhagyás ellen nem lehet most már appellálni; de lehet az adó kivetése ellen és hogy a közigazgatási bíróság helybenhagyja-e majd az állami tisztviselőkre és katonatisztekre kirótt házbérkrajcár-adót, az bizony nagyon kétséges. Ekkor aztán előáll az, hogy a házbérkrajcár-adó jövedelme nem fogja fődözni a tisztviselői fizetések felemelési összegét s majd mégis csak a pótdadót kell emelni! Persze, ez nem következett volna be, ha a házbérkrajcár-adót a háziurakra vetették volna ki; házbéret fizetni mindenki köteles. De hát akkor — nem szavazta volna meg a képviselőtestület a fizetések felemelését: ettől tartottak a torony alatt s kerülő uton igyekeztek elérni céljukat. Pedig a háziurak amit házbérkrajcár-adóba fizetni kötelesek lettek volna, azt beszédhették volna a házbér emelésével a lakókon. Így a házbéret ugyan nem emelik, de a lakó csak fizet házbér-adót. S a házbérkrajcár-adó jóvá van hagyva, de hogy apelláltak adatván be kirovása ellen, mi lesz a jövedelme: az épen nem fikszirozható előre!

— **(A kivándorló regénye.)** Ruwald Alajos volt városi gazda fia még husz éves korában kivándorolt Braziliába s San-Paolo-ban nagy faterkedést nyitott. A fiatal ember már elhagyta Magyarországot, a mikor édes atyja másodszor megnősült s feleségül vett egy özvegy asszonyt, a ki leányát hozta a házhoz. A kivándorló az öreg Ruwald halála után is levelezett mostohaanyjával, pedig nem ismerte. Az özvegy leányával iratta a leveleket s egyszerre csak azt vette észre, hogy a fiatalok szerelmesek lettek egymásba az arcképek és levelek közvetítésével. Ruwald nem jöhetett haza, mert itthon katonaszöke-

vénynek nyilvánították, tehát a leány kívándorolt Braziliába, a hol a mostohatestvérekből férj és feleség lett. A magára maradt Ruwaldné nemsokára meghalt s mintegy 20 ezer forintnyi vagyont hagyott hátra felerészben mostoha fiára, felerészben a leányára. A pécsi árvaszék táviratban szólította föl az örökösöket, hogy jelentkezzenek. A táviratban azt is tudtára adták Ruwaldnak, hogy az uralkodó jubileuma alkalmával általános kegyelmet adott a katonaszökevényeknek. A távirat azonban a minap került vissza Pécsre. Rajta volt a posta értesítése, hogy Ruwald és felesége nyomtalanul eltűnt San-Paolóból. Az örökség tehát gazdátlan maradt.

— **(London szomja.)** A mértékletességi mozgalom hívei rettenetes emberek, az a legnagyobb passziójuk, hogy a jó londoniaknak minduntalan kiszámítsák, hogy az ő szomjuk koronákban és fillérekben mennyibe kerül. Az angol mértékletesek új lapja, melynek első száma most jelent meg Londonban, szintén ezzel az érdekes témával foglalkozik. A cikk kiszámítja a jó londoniaknak, hogy minden évben 400 millió koronát hajtanak le a torkukon, amiből minden egyes londoni lélekre 89 korona esik. Ez pedig hatszor annyi, mint London városának múlt évi összes kiadásai.

— **(A koldus kutya.)** Kedves jelenet játszódott le a napokban, mikor Victória királynő Windsorból jövet bevonult Londonba, hogy 80-ik születésnapja alkalmából fölkeresse szülőházát, a Kensington palotát. Alighogy kocsija elhagyta az állomást, egy kutya szaladt feléje, nyakában kosárral. A kutyát egész London ismeri. Tinnek hívják és egy öreg asszony tulajdona, aki már alig-alig tud botorkálni. Tinn azonban okos állat és ő koldu asszonya helyett. Most is, hogy meglátta a

fényes hintót, nem akarta elszalasztani a jó alkalmat és utána szaladt. A királynő észrevette a lihegő kutyát, meglissította a kocsit és hátrafordult: »Pszt . . . pszt . . . pszt!« — pissegett a kutyának. Az okos Tinn nem kérte magát, hanem egyszerre fölugrott a kocsiba. A királynő megsimogatta a kutya fejét, azután egy aranyat kért a mellette ülő udvarhölgytől és beledobta a kutya nyakán lógó kosárba. Mikor a kutya megkapta az alamizsnát, leugrott a kocsiról és vigan szaladt a kuldusasszonyhoz.

— **(A nők paradicsoma.)** Ezt a címet adták már régen Uj-Zelandnak és hogy megérdemli, abból is kitűnik, hogy a nők ebben a csókolni való országban egy új privilégiumot vívtak ki maguknak, melyért bizonyára megirigylik őket Éva másországbeli leányai: a nők Uj-Zelandban, ha egy miniszter társaságában vannak, ingyen utazhatnak. Az újításra a következő eset szolgáltatott alkalmat. Pár hét előtt az igazságügyminisztert egy inspekciós utján több hölgy kísérte, az új-zelandi nők politikai ligájának tagjai. Egyszerre csak belép a kocsiba a kalauz, aki meghajtja magát az állam képviselője előtt, a hölgyektől pedig udvariasan a menetjegyet kéri. A hölgyek közt élénk mozgás támad; meglepett és fölháborodott kiáltások hallatszanak, mert a hölgyek egyikének sem volt menetjegye. Hogyan, érdemes-e hát egy minisztert kísérni; ha az ember nem élvezheti legalább is azokat az előjogokat, melyekre neki igénye van? A miniszter intésére a kalauz eltávozott ugyan, de a nőemancipációt szidta. A nők azonban nagy agitációt indítottak és a vége az lett, hogy a kalauz az igazgatóságtól orrot kapott. Uj-Zelandban tehát a nők, ha egy miniszter kíséretében vannak, ingyen utazhatnak.

— **(Oly kávéital bevezetése.)** leginkább a családokba, amely az egészséget elősegíti és egyúttal a táphiányu, idegeinkre annyira hátrányos babkávét nélkülözhetővé, vagy legalább ártalmatlanná teszi, hosszú időn át lelkiismeretes orvosok és emberbarátok törekvését képezte. Kathreiner Kneipp-malátakávéjában végre megtalálták a pótlékot, mely az oly általánosan elterjedt, legyőzhetetlen szükségletté vált szokást, a napjában egyszeri és kétszeri, sőt többszöri meleg kávéivást nem akadályozza és a célt mégis eléri, a keresett élénkítést az egészség kára nélkül nyújtva. Kathreiner Kneipp-malátakávéja különösen a kedvelt babkávét jó ízét illetőleg ehhez is a legjobb pótléknak bizonyult az eddig használt szurrogátok helyett, amelyek csak festőszerű szolgáltak. Megóvja a jó ízt, azt még kedvesebbé, enyhébbé és kellemesebbé teszi. Végül ezen házias gyártmány használata által (valódi csak az ismert eredeti csomagokban a »Kathreiner« névvel, de soha sem nyitva kimérve) minden családban jelentékeny megtakarítás éretik el és így dupla szolgálatot tesz az általános jólétnek.

A keresk. és iparkamara ülése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 25.

A pécsi keresk. és iparkamara ma délután 3 órakor *Littke* József elnöklete alatt rendes ülést tartott, melyen jelen voltak: *Ratkovits* Ferenc alelnök, *Záray* Károly dr. kamarai titkár és huszonhárom kamarai tag.

— Ez már aztán körülményes álom volt! És te, bátyám, mit tevé, mikor reggel felébredtél? Nem fogadtad meg, a mit őrangyalod tanácsolt?

— Ej, minek fáradtam volna! — felelt az álmodó harcos. Ugy se volt más hiu álomnál. Ha már egyszer meg akart volna látogatni őrangyalom, elég álmatlan éjszakám volt egész életemen át, a mikor ébren találhatott volna, de bizony nem igen viselte szívén ügyemet, különben most szégyenére nem biccegnék falábon.

Feri az utolsó huszasát is kihuzta zsebéből: Nesze, öreg apó! — mondá — fogadd el még ezt az adományt, jó lesz egy kis borra vacsorádhoz; beszéded egészen elűzte komor hangulatomat. Ne mulaszd el, hogy máskor is szorgalmasan látogasd e hidat, remélem, itt még többször is találkozunk.

A béna agg harcos már rég nem kapott ily busás alamizsnát, mint e napon, áldotta is érte jóltevőjét és a szomszéd korcsmába biccegett s jótékonyságot gyakorolt szomjas torkával. Feri pedig új reménytől duzzadva, keskeny utcai lakására sietett.

Másnap megtett a kincsásáshoz szükséges minden előkészületet. A hasznavehetetlen szerek, az ördögidézés, varázsige, varázsöv, titokzatos jelek, melyeket könnyen nélkülözhetett, teljesen fölöslegesek voltak neki, csak a három főkövetelmény: az ásó, kapa s a mi legfőbb, a föld alá rejtett kincs legyen meg.

A szükséges szerszámokat kevéssel napnyugta előtt a helyszínére vitte s egyelőre valami gypű alá rejtette, a mi pedig magát a kincset illette, szilárdan bizott benne, hogy a kastélybeli szellem és a hidon talált jóakaró nem fognak hazudni az ő kedvéért. Sovárgva leste már a hold

vagy, hogy miért kínozom itt magamat az unalommal, tudd meg, hogy egy jóakarómat vártam, a ki ide rendelt és hiába várat itt magára.

— Engedelmevel — viszonzá a falábu harcos — bátran kimondhatom, az a jóakaró, akárki legyen is az, haszontalan ember, hogy őnt így orránál fogva vezeti. Ha velem így tenne, tudom, megizlettetném vele mankóimat, ha szemem elé jönne. Ha akadályozva volt, hogy szavát beváltsa, izente volna meg s ne csinált volna önből bolondot.

— Én sehogyse vehetem rossz néven elmaradását — mentegette Feri — hisz ő nem tett semmiféle ígéretet, a pusztá álom ígérte csak, hogy jóakarómat itt megtalálom.

A szellemmel való kalandjának elmondását Feri hosszasan tartotta, azért az álommal takarta azt.

— Ez már más — felelt az agg — ha ön álmokra épít, akkor cseppet sem csodálkozom, ha reménye megcsalta őnt. Életemben én már sok ostobaságról álmodoztam, hanem olyan bolond sohse voltam, hogy ilyenre gondoltam volna. Ha az a kincs az enyém volna, mit álmaim ígértek, ha eladnák, akár egész Budát megvehetném. Hanem az álomnak sohasem hittem s ki sem nyújtottam se kezemet, se lábamat, hogy való-, vagy hiuságáról meggyőződjem, mert ugyis jól tudtam, hogy minden fáradságom kárba vész. Haha! Az ön szemébe kell nevetnem, hogy ön egy hiu álom kedvéért éltének egy drága napját így elfecsérelte, a melyet valami vig lakodalomban jobban eltölthetett volna.

— Az eredmény mutatja, hogy igazad van, öreg. Az álom gyakran csal. Hanem — védekezék Feri — én

Az ülést az elnök egynegyed négy órakor nyitotta meg, üdvözlően a megjelent tagokat s a jegyzőkönyv hitelesítésére *Taius Józsefet* és *Krausz Mórt* kérte fel.

Az elnöki előterjesztések során *Littke József* elnök előadta, hogy tisztelgett *Hegedüs Sándornál*, mint az új kereskedelmi miniszternél, támogatását kérte s meghívta Pécsre, az itteni kereskedelmi és ipari viszonyok tanulmányozása végett. Rámutatott a miniszter előtt a baja-báttaszéki hidépítésének sürgőségére, ép úgy a borkereskedelem hanyatlására is. A miniszter megígérte, hogy Pécsre meg fogja látogatni. A Duna áthidalására vonatkozólag az volt a válasza, hogy erre ez idő szerint nincs kilátás. Tisztelgett az elnök *Darányi Ignác dr.* földmivelésügyi miniszternél is s kérte, hogy a borkereskedelem érdekében annak fölségélyezésére vonatkozólag rendeletekkel intézkedjék. E tárgyban felterjesztéseket is tettek a két miniszterhez, melyek eredménye bevárando. Az *építészeti* tanfolyamhoz 1800 forinttal járult az idén a kamara. A tanfolyam befejeztetett, de az eredmény nem megfelelő. Ennek oka az, hogy kevés a tanidő, mely két évre terjesztendő ki, hogy a tanfolyamnak megfelelő eredménye legyen.

Ezután bemutatta az elnök *Günther Mihályt*, az új kamarai fogalmazót, ki egyévi próbaidőre működését már meg is kezdte.

A kamarai iroda ügyforgalmáról szóló jelentést terjesztette be ekkor *Záray Károly dr.* kamarai titkár. E szerint beérkezett az utolsó ülés óta 1369 ügydarab s befolyt 1452 forint kamarai illeték. A magyar Tudományos Akadémia megküldte a »Mesterek műszótára«-t a kamarának, melyet a titkár bemutat; az ülés a könyvet megrendelésre ajánlja az iparostanonc-vizsgákra jutalmi könyvül. Ezután elrendelte az ülés az előfizetést *Némethy József* mérnök-

nek »Kőműves mester« című munkájára. Tudomásul vétetett a postaigazgatóság értesítése a pénzesutalványok háznál való kifizetéséről; továbbá a pécsi Ipartestület köszönete a kiutalványozott 30 forintért; a kaposvári Ipartestület köszönete a segédtanfolyam fenntartására kiutalt 100 frt segélyért. Tudomásul vették továbbá, hogy az *ipari munkások adója* a pénzügyminiszter rendelete értelmében közvetlenül a munkásoktól szedetik be ezután s a munkaadó nem szavatol értük. Végül a keresk. miniszter amaz értesítését is tudomásul vette az ülés, hogy ezentúl az »*udvari szállítói*« díj évenként 1000 forint lesz.

A tárgyalási ügyek közt első volt a keresk. miniszter leirata a kamara múlt évi *zárszámadásai* tárgyában. A miniszter kifogásolja, hogy a kamara a nyugdíjalapból 6000 frtot vett kölcsön s ezután kamatot nem fizet. Elrendeli, hogy az 1894. év óta járó 1444 frt kamat az alapnak megfizetendő s ezentul évenként kifizetendő a kölcsön után járó kamat.

Az ülés ezután tárgyalás alá vette *Berzence* és *Viszló* községek helypénzdijszabályzatát. *Viszló*t mintaszerű jónak véleményezték; a *berzenceire* néhány észrevételt tettek, melyeknek a tariffába való bevételeit ajánlják a keresk. miniszternek.

A keresk. miniszternek *Dunaszekcső* vásártérének áthelyezése tárgyában kelt leiratára véleményezte az ülés, hogy — a megye véleménye szerint — a vásártér áthelyezendő.

Következett *Pécs* város átirata egy *selyemszövő gyárnak* helyben való létesítése ügyében érkezett ajánlat véleményezése iránt. *Tuszkay Ödön dr.* ugyanis alkalmasnak találja városunkat egy selyemfonó-gyár felállítására, de kéri, hogy 14,000 □ méter területen a város neki gyárat építsen és tíz évre szolgáltatassa a hajtóerőt, vagy 15.000 forintot évenként. Az ülés véleménye az volt, hogy

ezt a kérelmet nem teljesítheti a város s csak tudomásul venni határozatott. A kamara véleménye az, ha a város áldozatot akar hozni, inkább *dohánygyárat állítson fel*, a mi biztosan prosperálhat.

Az 1898. évi *szegei* országos kereskedői kongresszus memorandumát a Dunának Baja-Báttaszék között leendő áthidalása tárgyában az ülés egyszerűen tudomásul vevén, kimondta, hogy a kongresszus határozatához külön nem csatlakozik a kamara.

A *soproni* keresk. kamara átiratát az idegen nyelven bejegyzett kereskedő cégek magyar nyelven leendő bejegyzése tárgyában az ülés szintén csak tudomásul vette. Ugyanis Sopronban sok cég csak németül van bejegyezve; magyarul ha bejegyeztetik, ez 10 frt 50 krajcárba kerül. De a keresk. miniszter ez ügyben a fennálló törvények ellen nem intézkedhetik, tehát az ügyben minden csatlakozás hiába való.

Az *aradi* társkamara a hazai borkereskedelem irányában megingott bizalom helyreállítása iránt teendő intézkedések tárgyában irát. Az átirat nekimegy a borhamisítóknak és borpancsolóknak; de kiket a vizsgálat mikéntje ellen is; ezt általánosítani kellene és rendszeresen vizsgálni az összes bortermelők és borkereskedők üzleteit. *Teleki* (Tauszig) Zsigmond hosszabban szolt a tárgyhoz, ecsetelvén a borkereskedelem visszás helyzetét. Nem pártolja az átiratot, hanem indítványozza, hogy a sérelmek orvoslására a miniszter anketet hívjon egybe s ez anket egybehívására mielőbb kéressék fel. Az indítvány elfogadott.

Csatlakozott azonban a kamara a *soproni* társkamarának az üzleti megrendelések gyűjtése tárgyában érkezett másik átiratához. Ugyanis a kereskedelmi utazók gyakran magánosokhoz is — nemcsak cégekhez — men-

oly élénken, oly körülményesen megálmodtam három hónapnak előtte, hogy ép e napon és e helyen kell jóakarómmal találkoznom, a ki nagyfontosságú dolgokat közöl velem, hogy érdemesnek találtam megkísérteni, vajjon az álom teljesül-e?

— Óh — viszonzá a harcos — senkisémet álmodhatik élénkebben, mint én. Egy álmodat csakugyan életemben sem felejték el! Azt álmodtam — nem tudom hány éve már — hogy őrangyalom egy aranyfürtű, két ezüstfehér szárnyu ifju alakjában az ágyam előtt így szolt hozzám: Berci, hallgasd meg beszédemet, védj jól szivedbe minden szavát! Kincs vár reád, melyet ki kell ásnod, hogy élted hátralevő idejét boldogságban tölthesd. Holnap este, ha már a nap nyugvóra hajlik, vess ásót és kapát a válladra, menj ki a Zugliget felé vivő uton, a melyen egy kápolnához érsz. Ott térj ki balra s menj, menj addig, mig csak egy kertbe nem jutsz, a melyet arról ismerhetsz meg, hogy ez utról négy széles márványlépcső vezet le kapujához. Ott huzódj félre addig, mig a hold fel nem jő, akkor dőlj neki teljes erődből a gyengén óvott ajtónak, mely kis ellenállás után megnyílik. Lép be egész bátran a kertbe, fordulj a futószőlő árnyalta lugas felé s a mögött balkézőről egy buja almafára akadsz, mely a többi fák közül egészen kiválik. Lép ezen fa törzsökéhez arccal ép a hold felé fordulva, nézz három méternyire magad elé a földre, hol két rózsabokrot láthatsz, ott áss le a földbe három arasznyira, mig egy kőtáblára nem találsz, ez alá van a kincs eltemetve, egy arannyal, ezüsttel megrakott vasszekrényben. Ha jó nehéznek találod is, ne kiméld a fáradságot, mig ki nem emelled azt sirjából, fáradságodat busásan meg-

jutalmazza, ha megkeresed a kulcsát, melyet a szekrény alatt könnyen megtalálhatsz.

Feri a csodálkozástól egész elámulva nézett az álmodó koldusra és zavarát aligha tudta volna eltitkolni előtte, ha az esti alkony nem jön segítségére. Az elétárt jelekből tüstént apjától örökölt kertjére ismert, mely a jó öregnek életében kedves üdülőhelye volt s Ferinek ép ezért nem volt inyére ama tapasztalati törvény folytán, hogy az apa és fiának ritkán talál kedves szórakozása, hacsak nem bűn, mert ez utóbbi tekintetben azt tartják, hogy az alma nem esik messze fájától.

Az öreg Menyhért a kertet egészen a maga izlése szerint rendezte be, oly tarkán és csodálatosan ültette be, mint másodunokája, ki elisiumát saját festésével örökitette meg.

Bár az öreg Menyhért semmiféle festett állatseregletet nem állított oda látványosságul, az állatvilág mégis szép számmal volt ott képviselve, ugyanis ágaskodó paripákat, szárnyas oroslánokat, sasokat, griffeket, orrszarvukat és más csodaállatokat veretett szinaranyból, a melyeket azonban gondosan elrejtett a világ szeme elől s a föld alá ásatta azokat.

Ezt az atyai Tempét szilajkodása idején a tékozló fiu potom áron vesztegette el.

Most a harcos iránti érdeklődése hirtelen magasra szökött, midőn észrevette, hogy hiszen ő az a jóakaró, kire a rémlaki kastély szelleme hivatkozott. Oly örömet nyakába borult volna s első elragadtatásában szerette volna barátjának, apjának szolítani őt, de erőt véve önmagán, tanácsosabbnak vélte, hogy a közlöttek fonalát tovább szője, miért is így szolt:

nek megrendeléseket gyűjteni. Ez Ausztriában el van tiltva; nálunk is eltiltandó. Báró *Dániel* Ernő volt keresk. miniszter megígérte ennek megtételét. Tehát most az új miniszternél is megsürgetendő.

Támogatandónak véleményezte az ülés ugyancsak a *soproni* társkamara amaz átíratát, hogy az országos vásárokon csakis adó-fizető iparosok és kereskedők jelenhessenek meg s ne pedig bárki, holmi »lézengő ritte-
rek« is.

A Nagyváradon ezidén tartandó V-ik országos kamarai értekezletre a *nagyvárad*i kamara meghívja az elnököt, titkárt és a tagokat. Tudomásul vétetett azzal, hogy a résztvevők idejekorán jelentkezzenek a titkárnál.

Az italmérés ügyét új törvényekkel módosítják. A törvény 5 ik szakasza a szatócsokat a spiritusz és pálinkának nyílt poharakban való árusításától eltiltja s csak zárt palackokban való árusítást enged meg. Az *aradi* és *kolozsvári* társkamara e szakasz módosítása iránt irnak át, de az intézkedés helyes lévén, a miniszter tervezete mellett foglalt állást a kamara.

A *pécsi* partestület beadványát egy cipész-ipari tanfolyamnak helyben leendő létesítése iránt *Reisch* János pártolta, de mivel a közös bizottság ellenkező véleményt adott, az ügy újabb tárgyalás végett ennek visszaadott.

Elfogadták ezután az *elnökség* javaslatát, hogy a keresk. miniszter fölkérendő a községekben vásári helypénzszedések terén a bérlők részéről újabb tapasztalt sok visszaélés tárgyában rendelet kibocsájtására.

Az utolsó, tizennegyedik, tárgy volt *Kemény* Samu és Társának kérelme Kaposvárot egy bankfiók föllállítása iránt. Eddig Kaposvár mellékhelye volt Nagy-Kanizsának, de nagy forgalma kifizeti a külön bankfiókot is. A kérelem pártolól fogadtatott s ezzel az ülés délután öt órakor véget ért.

Művészet, irodalom.

○ **A koldus diák.** A »Pécsi Dalárda« és a »Pécsi Női Énektársaság« tagjai együttesen, egyleteik pénztárá javára tegnap este a színházban *Milöcker* Károly örök szép zenéjű operettejét, a »Koldus diákot« adták elő.

Bár mindannyian műkedvelők voltak a szereplők, az oly kevéssé látszott meg a szereplőkön, mintha mindannyian rutinírozott színészek lettek volna. Biztosan, minden félszegség és lámpaláz nélkül mozogtak a deszkákon.

Haksch Lajosné, *Novalszka* grófné szerepében kitűnő alakítást nyújtott, s hangja ellen sem lehet kifogás. Mint *Laura*, *Müllherr* Mici ismert énektudásával ismét kitűnt, *Simon* Lujzika pedig elragadóan kedves kis Broniszlávára volt.

A hölgy szereplőket színre léptükkor óriási tapsviharral és remek virágcsokrokkal fogadta a közönség.

A darab egyik fontos és nehéz szerepe — *Ollendorf* ezredes kitűnő kezében volt. *Haksch* Lajos valóban kabinet alakítást csinált belőle, mi ismervé *Haksch* Lajos nem csekély komikus és humorisztikai tehetségét előre látható is volt.

A katonai triász: *Végh* Imre (*Wangenheim* őrnagy) *Szuly* Aladár (*Hernici* százados), *Dekleva* Dénes (*Richthofen* hadapród) igen szépen játszották s énekeltek el.

Böhm Emil játszotta a címszerepet, s bár csengő tenorja nagy tetszést keltett, játéka kissé erőltetettnek látszott, mi különben minden tenoristának a hibája. A titoknok szerepét igen jól játszotta *Csukás* Zoltán, ugyszintén *Skolnik* Géza a zenegrófot és *Mussong* Józsa annak feleségét.

Eléggyé ügyesen, s sok jártassággal s nem csekély vele született humorral játszotta meg *Nikolics* Spászo, *Onufrie* szerepét, melylyel nem egyszer hangos derűtségre keltette a közönséget.

Enterich tömlöcmester szerepében *Simacsék* Lajos jeleskedett. Dicséretet érdemelnek

még: *Müller* Róbert (fogadós), *König* Károly, *Gebauer* Antal a kulcsosok szerepében.

A mi a karokat illeti, azok oly precizen énekeltek, hogy valóban nem csekély dicséretet érdemelnek.

A női kar szereplői: *Bach* Mici, *Chinorány* Izabella, *Ehn* Emilia, *Holics* Juliska, *Kaltnecker* Iona, *Károly* Etelka, *Klimó* Emma, *Orf* Paula, *Pritz* Olga, *Pritz* Stefánia, *Putzer* Margit, *Remesberger* Eugenia, *Reberich* Gizella, *Szigriszt* Anna, *Tomanek* Paula, *Zankl* Frida és *Zelesny* Sarolta.

A férfi kar szereplői: *Buday* Dezső, *Dillmann* Antal, *Egerszeghy* Kálmán, *Gebauer* Antal, *Imre* Sándor, *Kiss* Ernő, *König* Károly, *Kisasszony* Győző, *Lehner* József, *Liebhart* József, *Prámer* Lajos, *Rüll* Henrik, *Rozgonyi* Bertalan, *Schultheisz* László, *Szigriszt* Ferenc.

A mi a darab kiállítását illeti az valóban oly fényes volt, melyet közönségünknek nem volt még alkalma a pécsi színpadon látni, mert be kell vallanunk, hogy *Somogyi* Károly diszletei és kosztümei jóval háttérbe szorulnak ama pazar diszletek és fényes kosztümök elől, melyeket *Leszkay* András színigazgató az előadás alkalmára a műkedvelők rendelkezésére bocsátott.

Nagyban emelte a színpad fényét az első felvonásbeli vásári jelenet, ahol a vásári csarnokok, eredeti lengyel szőnyegek és szép jelmezek s egyéb ékességekkel voltak díszítve, melyeket *Szmik* Antal pécsvárosi osztálymérnök engedett át az előadásra.

Nem mulaszthatjuk el, mit első sorban kellett volna tennünk, hogy teljes elismerésünket fejezzük ki *Haksch* Lajosnak, a darab jártas, szakavatott és fáradhatlan rendezőjének, valamint *Eckhardt* Antalnak, ki az előadás zenei részét, ezt az ő reá eső nagy feladatot fényesen oldotta meg.

A nézőteret zsúfolásig megtöltötte városunk közönségének színe java, mely az egész előadás alatt pompásan mulatott, mit leginkább igazolt az a minden felvonás után, de igen gyakran a felvonás közökben is felhangzott óriási tapsvihár, melylyel a publikum a szereplőket a jól megérdemelt elismerésben részesítette.

A darabot szombaton és vasárnap este megismétlik, mely két előadást, a tegnapi est után itélve — szintén zsúfolt ház előtt fogják eljátszani a szereplők, kiknek tegnapi fényes sikeréhez — gratulálnunk kell. (H—i E—r.)

○ **A „Cornevillei harangok“** — *Cornevilleben*. Sajátságos, hogy a *Cornevillei* harangok című világhírű operettet eddig *Cornevilleben* nem ismerték. *Corneville* kis község, nincs is színháza. Az előadást a nagykorcsma kertjében tartották meg és erre a *Corneville* annaleseiben páratlan alkalomra több mint nyolcszáz lélek gyűlt össze. Ekkora ember-tömeget a *cornevillei*ek még nem láttak. Több asszony régi főkötőt vett föl, olyanformájukat, a minőket az operett mondája szerint viseltek. A színészek jól játszottak, a közönség szépen lelkesedett. Csak egy hiányzott az előadás tökéletességéhez: maguk a harangok. *Corneville*nek, a mely éppen a harangjairól lett világhírű, nincs és emberemlékezet óta nem is volt harangja. De a nagyvendéglő kertje mellett, ott folyik a *Risle*, a melyben a monda szerint a harangokat elsüllyesztették. Előadás után csak karhatalommal tudtak a színésznők megmenekülni a csóközöntől. Az almabor patakban folyt.

○ **Dunántuli vasutak menetrendje.** Rendkívül ügyesen szerkesztett zsebkönyvecskét állított egybe és adott ki *Fischel* Fülöp Nagy-Kanizsán. Ez a könyvecske, melyet kényelmesen zsebjében hordozhat mindenki, tartalmazza a dunántuli összes vasutak hálózatának 1899. május 1-étől érvényes menetrendjét, tehát az oly magánvasutakét is, melyek a kisebb menetrend-könyvecskékben nincsenek meg. A nagyon csinos kiállítású menetrend-zsebkönyvecske ára csak 10 kr. és kapható minden hazai könyvkereskedésben, vasuti állomás-pénztárnál és minden hirdapélárusítónál.

○ **Több mint szerelem.** A harmadik évfolyamába lépett »Legjobb könyvek« című regénytár *Jean Rameau* »Több mint szerelem« című regényének adja második és befejező részét. A »Legjobb könyvek« e két kötetes regénye messze kimagaslik a sablonos regények közül s ez a mű méltán keltheti föl maga iránt az olvasó közönség indokolt érdeklődését. Ha megemlítjük még, hogy a fordítás kitűnő, beszámolóinkat végezhetjük. A »Több mint szerelem« a *Légrády* testvérek kiadóhivatalában Budapesten (Váci-körút 78), valamint minden könyvkereskedésben kötenként 50 kr-ával megszerezhetők. A regénytár eddig megjelent darabjai ugyanily áron szintén kaphatók.

Törvénykezés.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A szegvárdi kir. törvényszék ifj. *Schandl* Imre szegvárdi lakost gondnokság alá helyezte.

Közgazdaság.

□ **Faiskolát kezelő tanítók jutalmazása.** A magyar földhitelintézet a hazai gyümölcsfaiskolák útján előmozdítani óhajtván, az 1892. évtől kezdve 1902. évig minden esztendőben 1 drb. 300 forintos, 2 drb. 200 forintos és 18 db 100 frtos jutalmat tűz ki oly tanítók jutalmazására, kik faiskolát kezelnek és a fatenyésztés terén szembetűnő sikert képesek fölmutatni. Különös figyelemben fognak részesülni azok a tanítók, kik a filloxera által elpusztított vidékeken kezelnek mintaszerűen faiskolát. A folyó évi díjakra a pályázati kérvények folyó évi július hó 1-ig adandók be az illető kir. tanfelügyelőséghez. A pályázó tanítók 50 kros bélyeggel ellátott kérvényeikhez az általuk kezelt faiskola vázlatos rajzát, részletes leírását, az abban található csemeték és ojtványok kor-, nem- és faj szerinti kimutatását mellékelni tartoznak. Kik már egyszer jutalmat kaptak, újabb jutalomra csak az adományozást követő harmadik évben pályázhatnak ismét.

TÁVIRATOK.

— **A főrendiház ülése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A főrendiház ma *Daruváry* Alajos elnöklete alatt rövid ülést tartott, a melyen elfogadták a gazdasági bizottság jelentését és felolvasták *Lipthay* Béla báró özvegyének köszönő levelét a hozzá intézett részvétnyilatkozatra.

— **A bécsi tanácskozások.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A király ma először *Thunt* fogadta, azután *Szell* Kálmánt. Döntés még nem történt. A Bécsben időző magyar miniszterek *Széchényi* miniszter lakásán értekezletet tartottak.

Szell Kálmán kihallgatása a királynál egy óra hosszat tartott, míg *Thun* grófot csak rövid ideig fogadta. Parlamenti körökben hírlik, hogy a király kívánatára a két kormány újra tárgyalni fog egymással.

— **A békeküldöttek Vilma királynőnél.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Hágából jelentik, hogy *Vilma* királynő tegnap délután *Staal* orosz nagykövetet fogadta, ki átadta neki a gyémántos Katalin-rendet. Azután a királynő és anyja a fődelegátusokat fogadta. A királynő holnap délelőtt elutazik Hágából.

— **Dreyfus-kacsák.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A párisi „Petit Bleu” szerint *Ballot-Baupré* előadónak a semmitőszék elé terjesztendő jelentése abban az indítványban csucosodik ki, hogy az ítélet megsemmisítendő és Dreyfus új haditörvényszék elé állítandó.

Az „Echo de Paris” jelentése szerint *Ballot-Baupré* kijelentette a lap egyik tudósítója előtt, hogy az előterjesztendő jelentéséről szóló összes híresztelések helytelenek. Még be sem fejezte jelentését és egyelőre csak a jelentés elejét adta át *Manau* főügyésznek. *Mornard* ügyvéd nem is fog tudomást szerezni a jelentésről, míg az a semmitőszék ülésén nyilvánosan föl nem fog olvastatni. A fölolvastatás körülbelül egy fél ülést fog igénybe venni.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi május hó 22-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1147. Birján község birtokosai tagosítás. — vu.
1148. „ „ „ „ — hh.
1238. Halász Lajos s t. — Hajdu István s t. ing. birt. — rmv.
1349. Pozsgai József — Gyurisa Mátyás s n. r. per. — rmv.
III. 1202. Néh. Káldy Sándor hagy. — hh.
1308. Völgyesi Vendel bűnügyi zárlat. — rend.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 1281. Hergyó Márton s t. — Kónya József s t. köz. mszúnt. — hh.
1360. Mitiner Ferenc — Dr. Gál Jenő panasz. — fo.
1239. Kovács István — Lerch Katalin házass. felb. — hh.
1261. Gábris Gyula — Timár, helyesen Pál Gizella házass. felb. — hh.
1262. Kutnyánszky Bálint — Resz Magdolna házass. felb. — hh.
1263. Németh Zsuzsanna — Glájer János házasság felb. — hh.
1293. Sztróiny Szilárd — Szarka Erzsébet házasság felb. — hh.
1299. Biró István — Fadgyas Katalin házass. felb. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1295. Kremzir Mór — Groszmann Salamonné 1549 forint. — rmv.
1296. Groszmann Salamonné — Kremzir Mór hatályt. — rmv.
1297. Kremzir Mór — Groszmann Salamon 1000 frt. — rmv.
1294. Groszmann Salamon — Kremzir Mór jz. hatályt. — hh.
III. 1244. Janka Bálint s n. — öz. Auszner Józsefné s t. végr. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1341. Ersi Pál — Ersi Péter 700 frt és 1000 frt. — rmv.
1346. öz. Ersi Péterné — Ersi Péter s t. közö. mszúnt. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 1229. Kis Sándor s n. — Kelemen János 600 frt. — hh.
1260. Werner János s t. — Poszovác József s t. öröks. — hh.
1282. Bauer Sámuelné — Dancz Mihály 1207 frt. — rmv.
III. 1208. Tuross György — Csepregi Ignác végr. megszünt. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1310. Ungár János s n. — Vukovics Miklós felszól. — rend.
1312. Blagusz Mihály s t. — Blagusz Ilona s t. tjog bek. — mv.

1313. Dr. Fábian Zsigmond — Hertelendi Katalin s t. zjog. — hh.
1320. öz. Enyedi Jánosné s t. — Dr. Gál Jenő végr. mszúnt. — hh.
1351. Hebenstreit Pál — Péterfay Eördög Lajos végr. — rend.
1369. Balajcza Péter — Horváth (Vaskó) János végr. — rmv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1311. Muraközi takptár — Hajdarovits Mihályné végr. — rend.
1318. Nagyszebeni földhitelintézet — Obetkó Zsigmond végr. — vu., r. mv., r. hh.
1319. Fehér és Tolnamegyei h. é. vasutak kisaját. — rmv.
1321. Fehér István s t. — öz. Zöld Istvánné végr. — hh.
1322. Dr. Székely Ede — Kis István végr. — ms.
1323. Szabó Sámuel — Deáki Sándor ing. végreh. mszúnt. — mv.
1329. öz. Szarvas Hermanné — Fehérvári András s n. végr. — r. vu., r. mv., r. hh.
1350. Bauer & Hóndel cég — Niefergall János végr. — hna.
1362. Gyanafalvai takptár — gróf Festetich Andor végr. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 1505. Krisztián József becs. sért. — vu.
1529. Szőke János s t. — hh.
1531. Rollinger György lopás. — hh.
1550. Lakatos Andrásné — hh.
1554. Sapkás Ferenc — hh.
1564. Kaszap Miklós k. t. sért. — hh.
1566. Panavec József becs. sért. — vu.
1567. Bosnyák Prokáné k. t. sért. — mv.
1568. Nagy János becs. sért. — vu.
1569. Nagy János — vu.
1570. id. Varga György becs. sért. — vu.
1571. Pavlovics István s t. k. t. sért. — vu., hh.
1576. ifj. Naszádi Imre becs. sért. — hh.
1579. Kajdi János — fo.
III. 1534. Miklós György lopás. — hh.
1536. Csonka György suly. t. sért. — hh.
1622. Varga György s t. lopás stb. — hh.
1637. Tóth Ferenc s t. — hh.
1638. Pohn József tulajd. ell. kih. — rend.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1618. Adorján Sándor erősz. nemi köz. — hh.
III. 1588. Dobos János lopás. — hh.
1589. Tukosa József s t. jogt. elsaját. — rmv.
1598. Csima Ferenc közcs. ell. kih. — hh.
1623. Lakos Antal s t. rágalm. és becs. sért. — hh.
1631. öz. Széles Istvánné rágalm. — rmv.
1633. öz. Horváth Mártonné anyakönyvi kih. — hh.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 1552. Tütyü Vrecsák Mária s t. lopások. — rhh., rfo.
1611. Baksa Antal s t. kétrend. lopás. — hh.
1620. öz. Gábor Józsefné m. okir. ham. — hh.
III. 1624. Szántó Jánosné rágalm. — hh.
1625. Topa Lajos sikk. — rmv.
1634. Nagy Róza s t. rágalm. — rmv.
1639. Mózes János sikk. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1359. Samu József hat. ell. erősz. — rmv.
1402. Szabó Mihály suly. t. sért. — mv.
1420. Turbók Mátyás s t. tulajd. ell. kih. — hh.
1515. Németh László Györgyné s t. lopás stb. — mv.
III. 1533. Zsibrák Józsefné s t. közcs. ell. kih. — rmv.
1559. Horváth Márton s t. szem. szab. sért. — rms., rmv.
1629. Révész Ferenc szem. szab. sért. — rmv.
1630. Lakatos László s t. jogt. elsaját. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi május hó 29. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 1280. Pécselt elhalt Bauernhuber Ferencné hagyat.
1387. Pécselt elhalt Gempere Anna
1400. Schalamonné szül. Sóhr Malvin gond. mszúnt.
1401. Virágos községben elhalt Ruck Ferenc hagy.
1441. Hercegszöllősen elhalt Zarka József

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 1149. Dr. Flóris Endre — Reisz István 616 forint.
1227. Balog Dávid s t. — Kis Sámuel s t. ing. birt.
1342. Szator Etel — Schmeiczl Ferenc házass. felb.
1344. Eismann Julia — Fischef Zsigmond
1347. Tóth Julianna — Csikai Pál
1348. Boros Katalin — Szabó István
1392. Sass Gizella — Pohanka Gyula

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1269. Schapringer J. cég — Gasparovics O. 726 frt 84 kr.
1304. öz. Kerzmár Istvánné — Dr. Tersánszky Gyula s t. pénz visza tart.

1361. Molnár Mihály hagy. ügy.
1437. V. bukott Berger Gusztáv csőd ügy.
III. 1377. Sey Géza — Weisz Dénes bizt. végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1340. Udvardy Nándor — Frühauf Nándorné 2181 frt 50 kr.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula*

- V. 1303. Herczeg Vendel s t. — Varga János s t. vagy. köz. mszúnt.
1339. Kovács István s t. — Kovács Rozália s t. öröks.
1368. ör. Henczi György — Vincze János s n. 540 forint.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1373. Hadaró István s t. — Potó István végr.
1376. Auspach István — Neufeld M. végr.
1385. Elter Ádám — öz. Elter Jánosné felszólít.
1402. Becsekely község — Stokosza Géza végr.
1403. Kovács Antal — Stokosza Géza
1413. Gayer Józsefné — Gayer József
1416. Várad János — Alsó Kalmár József
1417. Várad János — Pap Imre
1442. Székelyhídi István — Stuhár János
1444. Hahn Adolf s t. — Spitzer Ödön
1445. Halász Károly — Ferenczy József
1448. Basch Károly — Borsy György

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 1345. Varga János s n. — Vörös Lipót törtl.
III. 1384. Mühl Henrik — Neun Henrik s n. végr.
1404. Muraközi takptár — Kuróczy János
1414. Nagy Iván József — Kus Kulcsár János s t. végr.
1418. Gungl János — Hartman Jánosné s t. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 1643. ifj. Balajcza Péter s t. k. t. sért.
1654. Németh Vilma s t. lopás.
1676. Burget József s t. k. t. sért.
1677. Janics Mózes becs. sért.
1680. Bencze Teréz
1688. Máté Mihály lopás.
III. 1720. Fehér Péter
1730. Péntek Mihályné lopás.
1736. Finta Balázs Vendel lopás.
1737. Kovács Antal
1741. ifj. Czece Lukács István közcs. ell. kih.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1652. Novinics Remus hat. ell. erősz.
1710. Szentgyörgyi Kupesz Ferenc s t. lopás.
III. 1681. ifj. Kovács János rágalm.
1682. Kis Pál anyakönyvi kih.
1685. Gáspár Mátyás rágalm.
1711. Prell Katalin
1712. Schauschek Károly lopás.
1713. ifj. Dér Imre sikk.
1724. Szőke Gyuláné szül. bej. elmül.
1735. öz. Dóczy Józsefné s t. sikk.
1738. Nyirati Jánosné s t. rágalm.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 1644. Matók Pálné gyilk.
1645. Mayerhoffer József csalárd bukás.
1655. Nagy József Jankó sikk.
1659. Krausz Dávid vétkes bukás.
1660. Magda József s t. hamis tan.
1661. Wollák Géza sikk.
1679. Raab Gábor vétkes bukás.
1728. Jónás János lopás.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1522. Sali Imre s t. lopás s org.
1524. Feti Péter s t. hat. ell. erősz.
1551. Tóth Faddi József közokir. ham.
1583. Csurin Antalné s t. lopás.
III. 1635. Somogyi József s t. szem. szab. megsért.
1683. Takaró János s t. közcs. ell. kih.
1684. Deutsch Bernát lopás.
1721. Bognár József
1729. Dávid János s t. suly. t. sért. stb.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 25.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: 9.16; októberre: 8.51. —
Tengeri: 4.47. — Rozs: —. — Zab: 4.56.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 358.30. — Magyar hitelrészvény: 388.98 — Államvasut: 359.25.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.